

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ

Διάλογος με τον Γιώργο Μιχελακάκη για την Ιστορία και την ιστορική συνείδηση

Η ξένη προστασία και η Ελλάδα (24)

Αργίες και εορτές

Ορθόδοξη Εκκλησία

Οσιομάρτυρος Ανυσίας της εν Θεσσαλονίκη (†305), Μαρτύρων Φιλεταίου (†351), Λέοντος του αρχιμανδρίτου, Γεδεών «Καρακαλλινού» του νέου, του εν Τυρνάβω (†1812), Θεοδώρας της από Καισαρίδος

Γεγονότα

1813 - Αγγλοαμερικανικός πόλεμος του 1812: Βρετανοί στρατιώτες καίνε το Μπάφαλο (Νέα Υόρκη).

1916 - Ο Γκριγκόρι Ρασπούτιν, Ρώσος μυστικιστής και σύμβουλος του τσάρου, δολοφονείται από μία ομάδα με επικεφαλής τον Φέλιξ Γιουσούποφ. Το παγωμένο και εν μέρει δεμένο σώμα του ανακαλύφθηκε σε ποταμό της Μόσχας τρεις μέρες αργότερα.

1922 - Ιδρύεται η Ένωση Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών.

1970 - Η Μαρία Κάλλας καταθέτει αίτηση διαζυγίου από τον Μπατίστα Μενεγκίνι, με τον οποίο βρίσκεται σε διάσταση από το 1959.

1972 - Πόλεμος του Βιετνάμ: Οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής σταματούν τον βαρύ βομβαρδισμό του Βορείου Βιετνάμ.

Γεννήσεις

1841 - Αιμίλιος Λεγκράν, Γάλλος ελληνιστής

1865 - Ράντγιαντ Κίπλιγκ, Βρετανός συγγραφέας

1933 - Άντυ Στιούαρτ, Σκωτσέζος τραγουδιστής

1957 - Νίκος Πορτοκάλογλου, Έλληνας τραγουδοποιός

1978 - Εβίνα Μάλτσον, Ελληνίδα αθλήτρια καλαθοσφαίρισης

1979 - Μαρία Κορινθίου, Ελληνίδα ηθοποιός

Θάνατοι

1916 - Γκριγκόρι Ρασπούτιν, Ρώσος μυστικιστής

1944 - Ρομαίν Ρολάν, Γάλλος συγγραφέας

1970 - Άγγελος Έβερτ, Έλληνας αστυνομικός

1980 - Γιάννης Χέλμης, Έλληνας ποδοσφαιριστής

1998 - Αθανάσιος Αλεξίδης, Έλληνας πολιτικός

2001 - Μενέλαος Αλεξανδράκης, Έλληνας διπλωμάτης

2006 - Σαντάμ Χουσεΐν, Ιρακινός πολιτικός

2007 - Θέμης Χολέβας, Έλληνας καλαθοσφαιριστής

2009 - Νίκος Κακαουνάκης, Έλληνας δημοσιογράφος

2015 - Γιώργος Ανδρεάδης, Έλληνας συγγραφέας

2021 - Τάκης Μαρκόπουλος, Έλληνας ποδοσφαιριστής

Ο Ζωγράφος και συγγραφέας Γιώργος Μιχελακάκης

Όποιος επιθυμεί να επικοινωνήσει με τον Γιώργο Μιχελακάκη ή να καταθέσει τις απόψεις του μπορεί να στείλει email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Η εκστρατεία στην Ουκρανία

Πέντε μήνες πριν από τη Μικρασιατική Εκστρατεία, που οδήγησε στην ήττα του ελληνικού στρατού, το κάψιμο της Σμύρνης και την προσφυγοποίηση ενάμιση εκατομμυρίου ελληνισμού, οι Άγγλοι είχαν πείσει το Βενιζέλο να στείλει ελληνικά στρατεύματα στην Ουκρανία, για να βοηθήσουν τους Λευκορώσους στην καταστολή της επανάστασης. Σε αντάλλαγμα θα έπαιρνε η Ελλάδα τη Σμύρνη εφόσον βέβαια η Τουρκία θα διαλυόταν. Όπως γνωρίζουμε, η εκστρατεία εκείνη στην Ουκρανία έληξε με πανωλεθρία. Μέσα σε πέντε μήνες οι μπολσεβίκοι τους πέταξαν στη θάλασσα. Το ίδιο θα επαναληφθεί αμέσως μετά με τη Μικρασιατική Εκστρατεία. Και στις δύο περιπτώσεις η αγγλική πολιτική ήταν αυτή που χρησιμοποίησε τους Έλληνες ως μισθοφόρους. Το ίδιο είχε επαναληφθεί πολλές φορές στο παρελθόν αλλά και μετά.

Από τα απομνημονεύματα που δημοσίευσαν οι Έλληνες στρατιωτικοί που πήγαν στην Ουκρανία, φαίνεται η έντονη μιλιταριστική ιδεολογία, και ο άκρατος εθνικισμός που επικρατούσε τότε. Το έβρισκαν πολύ φυσικό να πάνε να καταστείλουν μια λαϊκή επανάσταση γιατί μας υποσχέθηκαν αόριστα οι Άγγλοι ότι η Σμύρνη θα γίνει ελληνική...

Όταν οι Έλληνες επιστρατεύονταν, πριν αναχωρήσουν για την Ουκρανία ενημερώνονταν από τους αξιωματικούς, για την ανάγκη καταστολής της «επανάστασης» ... «για να μη μολυνθούν τα άλλα κράτη». Ο Νεόκοσμος Γρηγοριάδης πρόσθετε πως η Ελλάδα πάει στην Ουκρανία «για να συμπληρωθεί η ανεπαρκής εθνική προσφορά σε αίμα κατά τη διάρκεια του πρόσφατου Παγκόσμιου Πολέμου». Εννοούσε τη διστακτικότητα των βασιλοφρόνων του Κωνσταντίνου, να πολεμήσουν στο πλευρό της Αντάντ, γιατί έτσι βόλευε τους γερμανούς. Έπρεπε λοιπόν τη διστακτικότητα των βασιλοφρόνων να την πληρώσουν οι Έλληνες σε αίμα στην Ουκρανία. Τέτοιες ανατριχιαστικές αντιλήψεις μόνο από φανατισμένους ανθρώπους μπορούσες να ακούσες τότε.

Κάποιος άλλος ιερέας, του 34ου Συντάγματος (Φωστίνης), διαβεβαιώνει αντίθετα, ότι, «κανείς απ' όσους έλαβον μέρος εις την εκστρατεία αυτήν δεν κατόρθωσε να καταλάβει γιατί

επήγαμε στη Ρωσία». Διευκρινίζει ωστόσο ότι «προς τιμήν του Έλληνα, δεν επιχειρήσαμε καν να το εξετάσουμε» - και ικανοποιείται με την ιδέα πως η δράση του σώματος «έκαμε τους ξένους όλους να ομολογήσουν», «τέτοιον στρατόν έχει η Ελλάς; Της αξίζει να γίνει μεγάλο Βασίλειο!» Ο ιερέας Φωστίνης που τα γράφει αυτά μοιάζει με τον υπολοχαγό Ηλία Μαθιού, ο οποίος όταν ο αντίπαλος Ρώσος αξιωματικός Γκριγκόριεφ, σε τηλεγράφημα πριν αρχίσουν οι μάχες στη Χερσώνα, του είπε: «τι γυρεύουν οι Έλληνες σε ξένη χώρα όταν έχουν πίσω τους τόσους αγώνες για τη δική τους ελευθερία» - εισέπραξε την αμήχανη απάντηση του δικού μας, πως «δεν είναι αρμόδιος να συζητήσει επ' αυτού καθώς δεν γνωρίζει να κάμψι τίποτε άλλο ή να εκτελή τις διαταγές που λαμβάνει!»

Η ανάγνωση των αναμνήσεων των αξιωματικών και των φαντάρων (όπως θα δούμε την άλλη Παρασκευή), είναι χτυπητά πολύ διαφορετική. Οι φαντάροι επιστρατεύτηκαν και πήγαν απλήρωτοι να πολεμήσουν, ενώ οι αξιωματικοί ήταν όλοι εθελοντές με μπόνους χίλιες δραχμές το μήνα, και δικαίωμα να βγαίνουν έξω από τους στρατώνες και να κάνουν κοινωνική ζωή με τη ρωσική αριστοκρατία, τους εμπόρους και επιχειρηματίες, στα σαλόνια της «καλής κοινωνίας». Δεν είχαν ανάγκη τα συμμαχικά στρατιωτικά πορνεία που ήταν για τους απλούς φαντάρους. Αυτοί μπορούσαν να έρχονται σε επαφή με πόρνες πολυτελείας, στα ακριβά σαλόνια μέχρι και να τις φέρνουν μέσα στα πολεμικά πλοία όπως οι φωτογραφίες δείχνουν στο Νοβοροσίκ. «Όλες είναι «σαν φράουλες» γράφει ο αντισυνταγματάρχης Νεόκοσμος Γρηγοριάδης, «πουθενά αλλού δεν έχω δει τέτοιο φυσικό λευκορόδινο χρώμα και τόση υγρότητα στο βήμα σε γυναίκες. Στη Συμφερούπολη -συνεχίζει- οι στρατιωτικοί μας, γίνονται αντικείμενα πρωτοφανούς εκδηλώσεων θαυμασμού. Κοκκινίζουν όλοι και χάνουν το βήμα τους, τόσο είναι επίμονες οι ματιές που τους καρφώνουν οι κυρίες».

Και ενώ οι αξιωματικοί προτιμούν να περιγράφουν τέτοιες εικόνες στις αναμνήσεις τους, οι απλοί φαντάροι όπως θα δούμε την άλλη Παρασκευή μας δίνουν μια άλλη, πολύ εφιαλτική εικόνα της ζωής τους και των πολεμικών συγκρούσεων, στην Ουκρανία.

Από τα απομνημονεύματα που δημοσίευσαν οι Έλληνες στρατιωτικοί που πήγαν στην Ουκρανία, φαίνεται η έντονη μιλιταριστική ιδεολογία, και ο άκρατος εθνικισμός που επικρατούσε τότε.